

ล้อเลื่อนเพื่อผู้สูงวัย ช่วยผู้ป่วยกล้ามเนื้ออ่อนแรง

“ล้อเลื่อนเคลื่อนชีวิต” นวัตกรรมช่วยผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงครึ่งซีกและสะโพกหัก ที่ช่วยให้เคลื่อนไหวได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

อัสมาอี พิทักษ์คุมพล (ซ้าย), กันทรภรณ์ แก้วดานา (กลาง), อัจฉรา เอียดหวัง (ขวา)

วัยดังกล่าวเน้นการใช้งานได้จริงและมีระบบที่ไม่ซับซ้อน ใช้ประมาณในการดีไซน์ผลงานอยู่ที่หลักหมื่นต้นๆ อีกทั้งช่วยเติมเต็มคุณภาพคุณย่าคุณยายได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

กันทรภรณ์ แก้วดานา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สำนักวิชาสหเวชศาสตร์ สาขากายบำบัด มวลัยลักษณ์ ให้ข้อมูลว่า “เหตุผลของการสร้าง “ล้อเลื่อน” สำหรับผู้สูงอายุ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งในสาขาวิชาเรียนของเราที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกายบำบัด ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุโดยตรง จึงได้ร่วมกับเพื่อนๆ ในกลุ่มจำนวน 9 คน ลงพื้นที่ไปยังชุมชน อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช กระทั่งได้พบกับคุณยายท่านหนึ่งที่ป่วยและมีอาการอ่อนแรงครึ่งซีกร่วมกับมีอาการข้อสะโพกหัก ทำให้ใช้ชีวิตค่อนข้างยากลำบาก และปัญหาที่สำคัญของคุณยายอีกอย่างหนึ่ง ผู้ดูแลไม่ค่อยอยู่บ้าน จึงทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมดังกล่าว เนื่องจากเราพยายามหาสิ่งประดิษฐ์เพื่อที่จะเข้ามาช่วยคุณยายให้ได้มากที่สุด ซึ่งล้อเลื่อนมีมานานแล้ว แต่มีข้อจำกัดคือต้องใช้มือดัน ที่สำคัญผู้สูงอายุมีอาการ

อ่อนแรงครึ่งซีก ผมและเพื่อนจึงคิดว่านวัตกรรมดังกล่าว เมื่อทำออกมาแล้วนั้นจะต้องทำให้คุณยายมีความสุขมากที่สุด และนี่ถึงพวกเรครับ

“การใช้งานของนวัตกรรมดังกล่าวจะขับเคลื่อนด้วยระบบมอเตอร์ไฟฟ้า ที่สำคัญเราดีไซน์ให้มีแอสต์จับสำหรับมืออีกข้างของคุณยายที่มีแรงเพื่อใช้ขับเคลื่อน ซึ่งก็คล้ายกับการนั่งบิตรถมอเตอร์ไซด์ โดยดีไซน์ให้บิดข้างเดียว และใช้มือเป็นตัวบังคับ ถ้าจะเลี้ยวก็ให้ดันไปข้างหน้า หรือกดที่ปุ่มสีแดง เพื่อปรับสวิตซ์ให้รถถอยหลัง ซึ่งทีมของเรามองว่าช่วยแก้ปัญหาผู้ป่วยติดเตียง ติดบ้าน ไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ ซึ่งก่อนหน้านี้คุณยายมีปัญหาเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายเวลาที่ไม่อาบน้ำ ทำให้รู้สึกปวด แต่ล้อเลื่อนที่เราประดิษฐ์ขึ้นมาเนี่ยค่อนข้างสะดวก ไม่ปวด สามารถนั่งฟังหรือเคลื่อนไหวได้ทั้งวัน เพราะตัวอุปกรณ์เดินหน้าถอยหลังได้ นอกจากนี้ ผู้สูงอายุที่ไม่ได้เจ็บป่วยรุนแรงก็สามารถใช้งานและขับออกไปนอกบ้านได้”

สำหรับล้อเลื่อนเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กันทร

กรณี บอกให้ฟังว่า ได้ร่วมกันผลิตขึ้นมา 1 อัน และมอบให้คุณยายไว้ใช้งาน โดยใช้ระยะเวลาในการคิดและสร้างสรรค์ผลงานเป็นเวลา 2 เดือน ในส่วนของแบตเตอรี่ที่เป็นตัวขับเคลื่อนมอเตอร์ไฟฟ้าก็สามารถชาร์จแบตเตอรี่ได้ และการชาร์จ 1 ครั้ง อยู่ได้ประมาณ 9 ชั่วโมง ในรอบ 1 สัปดาห์โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สูงอายุจะชาร์จแบตเตอรี่อยู่ที่ 1 ครั้ง ทั้งนี้ การใช้งานของล้อเลื่อนอยู่ที่ 2-3 ปีต่อการซ่อมบำรุงทั้งตัวมอเตอร์และแบตเตอรี่ โดยในชุมชนจะมีทีมช่างคอยให้การช่วยเหลือหากตัวอุปกรณ์มีปัญหาหรือชำรุด

ด้าน **อัจฉรา เอียดหวัง** นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สำนักวิชาสหเวชศาสตร์ สาขากายบำบัด สมาชิกหนึ่งในทีม กล่าวเสริมว่า “เราทราบข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยสาขาวิชาของเราได้กระจายข่าว เราจึงได้เห็นโครงการ “สังคมสูงวัย ก้าวไปด้วยกัน” ซึ่งจัดเป็นปีที่ 2 ประกอบกับเป็นกิจกรรมที่สาขาวิชาของเราต้องเรียนหรือคิดค้นนวัตกรรมเพื่อสังคมอยู่แล้ว ก็เลยรวมกลุ่มกับเพื่อนรวมทั้งหมด 9 คน ในสาขากายภาพบำบัด โดยสร้างผลงานขึ้นมา และส่งเข้าประกวดผ่านคลิปวิดีโอการใช้งานจริงของผู้สูงอายุ โดยมีอาจารย์ที่ มวลัยลักษณ์ เป็นที่ปรึกษาให้ นอกจากนี้ พวกเราก็ได้ทำงานกับทีมช่างที่ให้คำแนะนำในการดีไซน์ รวมถึงการที่เราลงพื้นที่ และให้ผู้ดูแลหรือญาติของคุณยายมีส่วนร่วม โดยการให้ผู้ดูแลเสนอว่านวัตกรรมของเราค่อนข้างสูงไป โดยขอปรับขนาดให้ต่ำลงเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถนั่งได้สะดวก นอกจากนี้ ทีมของเราก็ได้ขอให้ผู้ดูแลปรับสภาพพื้นที่บ้านซึ่งแคบให้กว้างขวางขึ้น เพื่อให้ล้อเลื่อนเคลื่อนย้ายได้สะดวกมากยิ่งขึ้น เป็นการทำงานร่วมกันกับญาติผู้ป่วยค่ะ สุดท้ายก็ต้องขอบคุณโครงการนี้ เป็นอะไรที่ดีมากสำหรับผู้สูงอายุ เพราะเมื่ออายุมากขึ้น คุณยายก็อาจต้องการนวัตกรรมเพื่อมาช่วยเหลือในการใช้ชีวิตเล็กๆ น้อยๆ หรือให้เขาได้ทำกิจวัตรประจำวันได้ปกติ และลดภาระการดูแลจากลูกหลานลงได้ค่ะ”.